

Thảo luận với đồng tu về hiện tượng lệch khỏi chính niệm chính hành

Bình chú của Sư phụ

Bài của một đệ tử tỉnh Thanh Hải, Trung Quốc

[MINH HUỆ 25-9-2005] Gần đây tại chỗ chúng tôi có một số đồng tu mang từ nơi khác về những cuốn sách nhỏ và đĩa video, họ cho rằng những cuốn sách nhỏ và đĩa video ấy rất tốt, rất có tác dụng hỗ trợ cho việc cứu độ thế nhân, và yêu cầu chỗ chúng tôi cũng sản xuất thêm những cuốn sách nhỏ và đĩa video ấy. Sau khi chúng tôi dùng Pháp để nhận thức cẩn thận thì phát hiện rằng có nhiều vấn đề. Với Thiện tâm, mặc dù sau khi giải quyết thoả đáng được một số tình huống cá biệt, nhưng chúng tôi thấy rằng sự việc như thế này càng ngày càng nặng nề hơn. Do vậy, chúng tôi mong mỗi tất cả có thể kịp thời nghiêm túc từ Pháp mà nhận thức những vấn đề như thế này, làm các đồng tu đó có thể tỉnh ngộ ra, khiến các đồng tu tỉnh ngộ mà học Pháp một cách chân chính, kịp thời chấm dứt những sự việc thiên lệch quá xa khỏi Pháp như thế này.

Tại đây, thông qua một số sự việc điển hình gần đây, chúng tôi xin trình bày một số nhận thức sơ bộ của mình, từ đó khơi mở ra đề tài, mong các bạn đồng tu nơi khác cũng có thể trao đổi thêm với nhau. Nếu có điều gì chưa thoả đáng hoặc trong bài này có động chạm đến địa phương nào đó, hoặc bạn đồng tu cụ thể nào đó, thì cũng kính mong mọi người hiểu cho.

I. Lưu truyền phim “Địa ngục biến tướng đồ”

Trước đây không lâu, tại chỗ chúng tôi có bạn đồng tu đã lấy từ tỉnh Cam Túc mấy đĩa phim “Địa ngục biến tướng đồ”. Bộ phim này chứa hết trong hai đĩa VCD: hình ảnh, thuyết minh đi kèm và phối âm. Cũng không rõ đó là do bạn đồng tu tại Lan Châu (thuộc tỉnh Cam Túc) hay là do nơi khác truyền tới Lan Châu.

Có bạn đồng tu đã đưa bộ đĩa phim đó tới chỗ chúng tôi. Một số đồng tu cá biệt sau khi xem xong cho rằng cũng tốt, rồi thông qua người điều phối viên địa phương để yêu cầu các điểm tư liệu sao chép thành rất nhiều đĩa VCD. Một số bạn đồng tu cho rằng có thể dùng để lưu truyền giữa các học viên, để mọi người có thể có được một số “tri thức” về địa ngục, lấy đó làm phương tiện hỗ trợ cho việc giảng thanh chân tượng.

Sau khi xem kỹ hai đĩa phim đó —toàn bộ phim “Địa ngục biến tướng đồ”— chúng tôi thấy chữ trong đó là tiếng Hoa phồn thể, không phải giản thể, giới thiệu về thế giới Tây Phương Cực Lạc của đức Phật A Di Đà, rồi giới thiệu một loạt về thập thiện (mười điều thiện), ngũ giới (năm giới cấm), thập ác (mười điều ác) cũng như các toà điện đài ở địa ngục; ngôn từ sử dụng nói chung thuộc về Phật giáo và Đạo giáo. Trong phim chỉ rõ đến các bộ kinh: “Kinh Luật Di Tạng”, “Kinh Chính Pháp Niệm Xứ”, “Kinh Khởi Thế”, “Ngọc Chuẩn Luân Khoa”, “Ngọc Lịch”, “Kinh Sơ Khởi”, “Kinh Nhân Quả”, “Kinh Ác Quỷ Báo Ứng”, “Kinh Địa Tạng”, “Tam Pháp Độ Luận”, “A Côn Đàm Luận Kinh”, “Thái Thượng”. Trong đó cũng có những trích đoạn và được thêm vào những bình luận về hiện tượng hiện nay của bản thân tác giả.

Chúng tôi giật mình vì thấy quá rõ ràng đây không phải những điều trong Đại Pháp, vậy tại sao lại được các đệ tử Đại Pháp lưu truyền rộng rãi? Chúng tôi thấy rằng xung quanh việc

này có nhiều mặt có vấn đề:

Bất nhị Pháp môn.

Tại “*Bài giảng thứ ba*” trong cuốn “*Chuyển Pháp Luân*”, Sư phụ tôn kính đã dạy trong mục “*Tu luyện phải chuyên nhất*” rằng:

“*Chúng tôi giảng rằng tu luyện phải chuyên nhất; bất kể chư vị tu như thế nào, thì cũng không thể trộn lẫn với những thứ khác mà loạn tu. Có những cư sỹ, họ vừa tu những điều trong Phật giáo, vừa tu những điều của Pháp Luân Đại Pháp chúng tôi. Tôi nói cho chư vị biết, rốt cuộc chư vị chẳng được gì, chẳng ai cấp gì cho chư vị.*”

“*Một số cư sỹ, nghe thấy đây là công pháp Phật gia, liền lôi kéo học viên của chúng tôi lên chùa quy y. Tôi nói với chư vị rằng, các học viên chúng ta đang ngồi đây, chớ có ai làm điều đó. Chư vị phá hoại Đại Pháp của chúng tôi, cũng phá hoại giới luật của Phật giáo; đồng thời chư vị can nhiễu đến học viên, [chư vị] khiến người ta không đắc được gì hết; điều ấy không thể được. Tu luyện là vấn đề nghiêm túc, nhất định phải chuyên nhất.*”

“*...Pháp là để giảng cho người tu luyện chân chính nghe; do vậy nhất định phải chuyên nhất; ngay cả ý niệm của công pháp khác cũng không được xen lẫn vào.*”

“*Chúng tôi giảng Pháp Luân Đại Pháp. Tu luyện pháp môn này của chúng tôi, chỉ cần chư vị giữ vững tâm tính, nhất chính áp bách tà, thì chư vị không xuất hiện bất cứ vấn đề gì. Chư vị nếu chẳng giữ vững tâm tính, chư vị truy cầu điều này, truy cầu điều khác, chắc chắn sẽ chiêu mời rắc rối. Có người chẳng dứt bỏ được những thứ đã luyện trước đây; chúng tôi giảng luyện công pháp chuyên nhất, tu luyện chân chính phải chuyên nhất. Chư vị chớ coi các khí công sư viết sách; tôi nói với chư vị rằng trong những cuốn sách ấy thứ gì cũng có, và giống như những thứ họ luyện; đó là rắn, đó là cáo, đó là chồn. Chư vị đọc những cuốn sách đó, [thì] những thứ ấy sẽ từ trong chữ mà nhảy ra. Tôi đã giảng, những khí công sư giả ấy đông hơn khí công sư chân chính rất nhiều lần, chư vị không phân biệt được rõ; do đó mọi người nhất định phải giữ vững [tâm tính].*”

Có bạn đồng có thể sẽ nghĩ: Nguyên ban đầu chúng ta không hề coi những điều trong bộ phim VCD đó là những gì thuộc về Đại Pháp, cũng không lấy đó làm chỉ đạo tu luyện; chúng ta chỉ thấy rằng bộ phim đó có thể “giúp” chúng ta giảng chân tượng, và chúng ta lấy đó làm tài liệu phụ trợ cho việc giảng chân tượng.

Những gì trong phim VCD đó cũng là một loại Đạo lý, khi các bạn xem rồi, chấp nhận rồi, lại vận dụng nữa, thì những thứ đó sẽ được các bạn cầu đến, và sẽ lọt vào trong không gian của các bạn, và ảnh hưởng đến các bạn.

Tại bài “*Giảng Pháp tại Pháp hội Atlanta 2003*”, Sư phụ tôn kính đã từng giảng rằng:

“*Trong việc chứng thực Pháp của các đệ tử Đại Pháp, có rất nhiều việc là đã được mở rộng của phương tiện cho chư vị rồi. Có rất nhiều việc mà thực ra không thể làm trong khi tu luyện, nhưng trong tình huống đặc thù, tôi đã cho phép chư vị làm. Trong đó bao gồm cả một số hình thức chư vị giảng thanh chân tượng. Đó là vì để cứu chúng sinh, do đó mới làm như thế; như thế không sai. Còn nếu là vấn đề tu luyện cá nhân, thì rất nhiều sự việc là không cho phép [làm], không thể làm.*”

Ba việc mà chúng ta cần làm là gì? Đã là một đồng tu thì ai cũng có thể trả lời được; nhưng giảng thanh chân tượng là gì? Giảng thanh chân tượng là vì điều gì? Làm thế nào thì mới có thể cứu độ chúng sinh? — Các đệ tử Đại Pháp chúng ta cần phải giảng chân tượng về Pháp Luân Công, điều chúng ta cần chứng thực là Pháp Luân Đại Pháp; chỉ có Pháp Luân Đại Pháp mới có thể cứu được chúng sinh!

Ngoài ra, những điều đề cập đến trong đĩa phim đó đã đúng là chân tượng của địa ngục không? Và có nên do đệ tử Đại Pháp đi truyền bá hay không?

Ví dụ: trong đĩa phim có kể rằng những ai khi sống mà giết muỗi hoặc các sinh vật tương tự thì sẽ bị đọa vào địa ngục ‘cửu tủy’, ở đó bị lửa thiêu đốt tủy. Đó là những gì mà “cư sỹ” và “hoà thượng” ở môn của họ, tại tầng của họ nhìn thấy. Nếu bản thân người thường đi truyền những thứ đó thì đó là việc của họ thôi. Còn các đệ tử Đại Pháp chúng ta —vào lúc cực kỳ khẩn trương khi cuộc đàn áp đang rất nghiêm trọng này— có nên chi tốn nhân lực, tiền tài, để truyền bá những thứ đó hay không? Chúng ta cần sắp xếp quan hệ giữa các đệ tử Đại Pháp và con người thế gian như thế nào đây?

Lúc gặp ngăn trở và chướng ngại khi giảng chân tượng thì trông chờ vào ngoại lực làm cho con người thế gian sợ hãi để không công kích Đại Pháp nữa; như thế tựa như tất cả là để con người thế gian chầm dứt phỉ báng Phật, không công kích Đại Pháp, đồng thời khiến đạo đức của người ta có thể quay trở lại, nhưng lại quên mất phương diện là các đệ tử Đại Pháp chỉ có vai trò là cứu độ chúng sinh.

Để giảng thanh chân tượng cho tốt, thì tâm tính của chúng ta cũng cần đề cao. Tâm tính có đề cao thì mới có thể giảng thanh chân tượng tốt hơn nữa. Mà đề cao tâm tính ấy là trong Đại Pháp mà đề cao. Trí huệ và năng lực cũng là trong Đại Pháp mà tu xuất ra; và thực tu khi làm ba việc. Có không ít các bạn đồng tu tìm tòi những tài liệu giảng chân tượng nào nhắm thẳng vào chấp trước của người thường; tuy vậy, chúng ta nhất định phải vận dụng Đại Pháp để đo lường những tài liệu đó. Trên đường tu luyện của mình, chúng ta không thể tiến bước sai lệch. Có những tài liệu phải thông qua sự quy chính của các đệ tử Đại Pháp rồi mới phát huy tác dụng trong việc giảng thanh chân tượng.

Chúng ta lựa chọn, rồi vận dụng các tài liệu giảng chân tượng; đó cũng là tu luyện. Chẳng phải các tài liệu muốn dùng cho Đại Pháp cũng cần phải qui chính? Chúng ta không chẳng phải cũng cần dùng Đại Pháp để tạo ra, để chỉnh lý những tài liệu đó? Đó cũng là chúng ta đang tu, và các tài liệu giảng chân tượng cũng là Pháp khí vậy.

Chúng tôi nhìn nhận rằng các tài liệu nào không của Đại Pháp thì khi dùng cũng có thể phải được chỉnh sửa. Dẫu vẫn tự biểu hiện bề mặt có không đổi đi nữa, thì cũng cần dùng Đại Pháp để quy chính những nội hàm ở bên trong đó.

Đồng thời, những tài liệu ấy cũng là có sinh mệnh, cũng cần được quy chính khi giảng thanh chân tượng và cứu độ chúng sinh thì mới phát huy tác dụng. Chúng ta cho nó sự quy thuận sinh mệnh là tốt hơn cho nó. Đối với máy tính và máy in... cũng làm như vậy. Chúng ta là đang trợ giúp nó. Chúng ta là chủ đạo, chứ không phải lấy nó làm chủ đạo.

Khi khó khăn nảy sinh trong quá trình giảng thanh chân tượng, đôi khi chúng ta cảm thấy như lực bất tòng tâm. Điều ấy nói lên rằng trí huệ, lý trí và năng lực của chúng ta không đủ, và chúng ta cần đề cao tâm tính. Chúng ta không thể vì thế mà lấy một chủng phương thức đơn nhất hạn hẹp thay cho phương thức đa dạng đa phương giảng thanh chân tượng của Đại Pháp được. Từ đó có thể dẫn đến chấp trước vào những thứ như ác báo, địa ngục, tiên tri, luyện công trị bệnh, và những thứ ấy làm hạn chế trí huệ khi giảng chân tượng của chúng ta.

Khi giảng chân tượng thì không thể giảng cao quá, nhưng cũng không có nghĩa là các tài liệu mà chúng ta vận dụng phải là thấp quá, đến mức dường như rất nhiều tài liệu của người thường cũng đều có thể vận dụng. Để thật sự giảng thanh chân tượng được tốt, thì nhận thức của các đệ tử Đại Pháp đối với các tài liệu cần làm là dựa trên cơ sở Chính Pháp, cần lấy nhận thức của người thường viên dung vào trong Pháp. Từ đó ngữ cú, văn chương đối với người thường mới có thể được biểu đạt cho tốt. Trường năng lượng của chúng ta không chỉ sâu sắc rộng lớn, mà cũng là thông suốt không trở ngại.

Có rất nhiều điểm tư liệu thực hiện được như “hoa nở khắp nơi”, và số bạn đồng tu có thể làm được điểm chân tượng cũng tăng lên nhiều. Như vậy, yêu cầu rằng các bạn đồng tu đều chế tác các tư liệu cũng không được lơ là việc học Pháp. Tuy rằng lý giải về Pháp là có sự khác biệt về tầng, và việc vận dụng tư liệu chân tượng cũng có sự khác biệt về tầng, nhưng cơ

điểm trong công việc chứng thực Đại Pháp là bất biến. Vậy, chúng tôi mong rằng các bạn đồng tu nào làm việc lưu truyền các tài liệu giảng chân tượng cũng có thể nhận thức được trách nhiệm của mình rằng cần đọc các tài liệu lưu truyền trước khi truyền xuất ra các nơi; chứ không nên ngại rằng vì nhận thức của bản thân mình về Pháp còn chưa thật sâu sắc; nhưng cũng không nên dùng tâm của người thường để rồi theo đó truyền xuất ra những tư liệu không thoả đáng. Tư liệu nào thật sự tốt, khi qua tay các đồng tu đều được gia tri thêm bằng chính niệm. Cho tới khi đến tay người thường thì sẽ phát huy tác dụng to lớn nhất, là “Pháp khí” từ bi có tác dụng nhất trong công việc cứu độ chúng sinh.

II. Học Pháp thật tốt mới có thể vứt bỏ được những chấp trước sai lệch do sự thiếu hoàn thiện của cựu Pháp Lý đang lưu lại trên thân của chúng ta

Có một số bạn đồng tu dành ra khá nhiều thời gian để học Pháp, vậy mà nhận thức về Đại Pháp vẫn không theo kịp yêu cầu của tiến trình Chính Pháp, và trong các giai đoạn khác nhau của tiến trình Chính Pháp, vẫn luân xuất hiện những hành vi sai lệch.

1. Về việc làm một số vật phẩm để chào mừng thời khắc Pháp Chính Nhân Gian

Ở chỗ chúng tôi, một số bạn đồng tu cá biệt sau khi trao đổi với một số bạn đồng tu cùng địa phương hoặc tại nơi khác, đã nhìn nhận rằng thời Pháp Chính Nhân Gian đang tới rất nhanh, từ đó cần chuẩn bị chế tác trước một số vật phẩm đón ngày Pháp Chính Nhân Gian. Trong đó có một số bạn đồng tu bắt đầu thù những Pháp Luân lớn.

Pháp Chính Nhân Gian càng tới gần, thì thời gian cứu độ thế nhân càng trở nên hữu hạn. Các đồng tu đều cảm thấy thời gian trôi đi nhanh hơn, không có nhiều thời giờ làm các việc nữa, phải tranh thủ từng giây phút mới làm được ba việc cho tốt. Nếu sự việc kể trên chỉ là hành vi của một vài bạn đồng tu cá biệt, thì thông qua giao lưu trao đổi là chúng ta có thể chỉnh sửa được. Nhưng hành vi này đã xuất hiện tại đây và diễn ra mấy năm rồi. Hồi bảy giờ một số bạn đồng tu tại điểm tư liệu bảo chúng tôi: “Đã tới lúc nào rồi mà vẫn còn làm những tư liệu giảng chân tượng. Tại Lan Châu các bạn đồng tu khác đã làm y phục đón Pháp Chính Nhân Gian rồi.” Và họ gợi ý sẵn sàng giúp chúng tôi làm việc ấy. Chúng tôi lịch sự từ chối và nhắc nhở các bạn ấy, nhưng họ vẫn không dừng việc đó lại. Mấy tháng sau nhiều điểm tư liệu tại Lan Châu bị tà ác phá hoại gây tổn thất nghiêm trọng. Đầu năm nay, việc này lại tái diễn tại Lan Châu. Chúng tôi đã thông qua web-site Minh Huệ (minghui.org) để đăng bài cảnh tỉnh cho các bạn đồng tu tại Lan Châu, nhưng tình hình không có chuyển biến triệt để.

2. Vấn đề “thủ trung” khi hành sự, chứ không đến cực đoan

Tháng 8 năm nay (2005), khi họp mặt giữa các điều phối viên tại địa phương chúng tôi, đã nhận thấy một vấn đề: một số điều phối viên đã lấy chứng nhận tốt nghiệp, các giấy tờ chứng nhận thân phận (chứng minh thư...), bằng khen,... đem đốt đi hết; nói rằng đó là thanh trừ các nhân tố của ác đảng. Thậm chí trong đó có cả chứng nhận sở hữu nhà đất, hộ khẩu, bởi vì —theo các bạn đồng tu ấy nhìn nhận— trong đó có dấu của ác đảng. Trong cuộc họp, họ cũng bảo các bạn đồng tu khác cũng làm theo như thế. Trong các bạn đồng tu đã làm việc ấy có phần lớn có trình độ văn hoá khá cao, cũng có người từng giữ chức vị cao trong tổ chức của ác đảng, và cũng thường đọc “Minh Huệ hàng tuần” (bản tiếng Hán), cũng học Pháp thường xuyên, và bình thường vẫn tiến bước rất tinh táo và tốt. Ấy vậy vào lúc đó không hiểu tại sao lại làm như vậy?

Trong “*Giảng Pháp tại Pháp hội quốc miền Tây*”, có đoạn:

“*Đệ tử hỏi: Người sống tại Trung Quốc sau khi dùng tên mượn để thoái đảng rồi, Trung Cộng muốn gia tăng học tập đảng tính thêm nữa và yêu cầu đảng viên phải học tập và ghi chép. Nếu người kia đã dùng tên mượn thoái đảng bị bắt phải tham gia theo học tập, thì có bị dấu ấn của con thú nữa không?*”

“Su phụ: Sau khi đã thoái đảng rồi, thì trong tâm trong đầu họ đã có hiểu như thế rồi. Hễ họ đăng bản công bố thoái đảng, thì sẽ có sinh mệnh quản họ. (vỗ tay)”

Pháp đã được giảng rõ đến như thế, và Su phụ cũng giảng rõ về vấn đề đảng phí. Tại sao vẫn có bạn đồng tu làm những việc sai lệch đến như vậy? Hơn nữa, phương diện sai lệch này còn có mang theo tập quán tư duy “thà tả khuynh còn hơn hữu khuynh” của ác đảng, khiến bạn đồng tu trở nên không phân biệt được rõ. Chúng tôi nhìn nhận rằng một là do văn hoá mà ác đảng tạo ra; ngoài ra một phương diện nữa là nó hiển lộ rằng một số bạn đồng tu đã đọc kinh văn gần đây nhất của Su phụ với tâm hữu cầu. Khi bạn đồng tu nào trước đã đi lọt sang đoạn đường lệch lạc, gây ra tổn thất trở nên bắt đầu hiểu ra, thì dễ hành xử thiếu thận trọng khi giảng chân tượng. Những bạn đồng tu này trên đường tu đã vấp vấp trên đường tu, thậm chí vào thời khắc quan trọng toàn bị tà ác lợi dụng gây ra can nhiễu đến các đồng tu khác. Khi vào trạng thái thanh tịnh trở lại, tự bản thân họ cũng tự nhận thức rằng đó là đó là những hành vi “phạm tội”. Vậy tại sao còn có vẫn không tự rút kinh nghiệm về vấn đề “thủ trung” này? Họ có một sự hồi thúc trong tâm rất mạnh muốn thoát khỏi điều gì đó, muốn đạt được gì đó, khi làm việc gì cũng đều gây cho người ta một ấn tượng mạnh, mang một sắc thái về cá nhân rất mạnh mẽ. Có lẽ là vì họ luôn mang theo mục đích và mục tiêu khi làm việc.

“[Đề cập đến] những việc này không phải để nói rằng một số học viên không theo kịp tình thế, cũng không phải có ý nói là [họ] đình trệ quá; mà là có một số người có ý thức bị nhân tố của ác đảng đang can nhiễu, là có nhân tố của ác đảng đang khởi tác dụng; trong văn hoá đảng do tà ác tạo ra, [họ] bị lẫn lộn trong lý niệm nhận thức rõ ràng việc này. Loại văn hoá biến dị này là từ tiểu học, trung học, cho đến trưởng thành, thậm chí ngay từ khi chưa bắt đầu biết nhớ được sự việc; lộ tuyến ấy hoàn toàn có mục đích nhồi nhét vào nên mới được hình thành [như thế]. Nói cách khác, những người hiện nay tại Trung Quốc toàn bộ đều dùng tư duy văn hoá đảng” — “Giảng Pháp tại Pháp hội quốc tế miền Tây”

Có một số đồng tu tích cực làm công tác Đại Pháp, nhưng vẫn không thể dùng Pháp để xử lý thật tốt mâu thuẫn gia đình. Thậm chí có một gia đình mà ai cũng là đồng tu, vậy mà quan hệ vẫn rất căng thẳng, không có khởi được một chút Thiện tối thiểu nhất. Giữa các thành viên của gia đình toàn đồng tu nếu không thể hình thành được một trường chân chính, thì khi ra làm công tác Đại Pháp làm sao có thể tránh khỏi vấp vấp vấn đề.

Một số đồng tu hơi một chút là nổi nóng với bạn đồng tu khác, không thể phối hợp với các đồng tu khác làm công tác Đại Pháp. Cái tâm của con người nổi lên mạnh mẽ, thậm chí ma tính che đậy mắt cả bản tính, gây tác hại rất xấu mang tính phá hoại cho chính thể. Mang theo những hành vi chấp trước thiên lệch như thế qua thời gian lâu, khi đang mang trách nhiệm Đại Pháp trọng đại như thế, thử hỏi đã gây ra tổn thất lớn như thế nào đối với địa phương và đối với Chính Pháp.

Thực ra những bạn đồng tu này đã dùng không ít thời gian học Pháp, thậm chí nếu so với các đồng tu khác còn nhiều hơn. Vậy tại sao qua một thời gian lâu mà ma tính, những chấp trước thiên lệch, những tâm của con người vẫn chưa được tu bỏ đi? Su phụ từng dạy rằng, “*tổ đạo thị tu*” (“*làm được đến như thế là tu*” — *Hồng Ngâm*), vậy tại sao chúng ta vẫn luôn cứ không được ổn định như thế? Tu luyện là rất nghiêm túc. Các bạn đồng tu không thể chỉ đơn thuần làm các việc mà không tu bản thân mình; nếu không thì làm sao có thể bảo trì tâm thái và lý tính của người tu luyện? Trong tình huống mà thời gian gấp rút việc giảng chân tượng còn khẩn bách hơn, mọi người nhất định phải thật sự tĩnh tâm học Pháp, nghiêm túc tu bản thân mình về mọi điểm mọi mặt, từng ly từng tí, thật sự lấy Chân Thiện Nhân để chỉ đạo tu luyện bản thân mình. Người tu luyện đạt đến “mọi việc mình làm đều có nhân tố tu luyện bao hàm trong đó”, đều cần phải tu theo Pháp, thì mới có thể liên tục vứt bỏ các tâm của người thường.

* * * * *

Bài “*Tẩu chính lộ*” (Hãy bước theo con đường thật ngay chính) là do Su phụ viết hôm nay

sau khi đọc bài *Thảo luận với đồng tu về các đĩa phim VCD tả cảnh địa ngục và một số hiện tượng lệch khỏi chính niệm chính hành* đăng trên Minh Huệ (minghui) ngày 25-9-2005. Sự phụ yêu cầu chúng tôi đăng bài của Người tiếp sau bài văn nói trên. Mong rằng tất cả các học viên trong và ngoài nước Trung Quốc đều có thể coi trọng vấn đề này, kịp thời đề cao trong Pháp và bước đi thật ngay chính trên con đường tu luyện Chính Pháp và chứng thực Đại Pháp của chúng ta.

Ban biên tập Minh Huệ
Ngày 25-9-2005.

* * * * *

Tẩu chính lộ

走正路

正法就是正宇宙过去不正了的法，其中包括宇宙中一切高层生命与低层生命，当然也包括他们留在不同层次的法，以至传给人的修炼之法。正法时期的大法弟子就是要证实真善忍、成就新宇宙的大法为根本的，怎么能去传、去证实那些不属于真善忍新宇宙的东西呢？不要为达到目的地就不考虑大法弟子为什么而存在。其实救度众生中包括着个人修炼提高的因素。无论是救度众生、个人提高、反迫害都是在证实法，走正你们的路才是证实法。也不要把迫害的邪恶形式作为不证实法和证实不好法的借口，其实旧势力安排的邪恶迫害也是为了考验你们做铺垫的。虽然我们不承认旧势力的存在与安排，但是它毕竟干了它们所干的。你们才是历史这个时期的主角，当前无论邪恶还是正神，都是为你们存在的。走正你们的路才是最重要的。最后的时刻，邪恶的因素会减少，环境会宽松，世上的形势会有变化，要求你们走正的路永远不会变。

李洪志

2005年9月25日

Tẩu chính lộ

Chính Pháp tựu thị chính vũ trụ quá khứ bất bất chính liễu đích Pháp, kỳ trung bao quát vũ trụ trung nhất thiết cao tầng sinh mệnh dữ đề tầng sinh mệnh, đương nhiên đã bao quát tha môn lưu tại bất đồng tầng thứ đích Pháp, dĩ chí truyền cấp nhân đích tu luyện chi Pháp. Chính Pháp thời kỳ đích Đại Pháp đệ tử tựu thị yếu chứng thực

Tẩu chính lộ

Chính Pháp chính là làm cho [ngay] chính lại Pháp quá khứ của vũ trụ vốn đã bất chính; trong đó bao gồm hết tầng sinh mệnh tầng cao và sinh mệnh tầng thấp trong vũ trụ; và tất nhiên bao gồm cả các Pháp mà họ lưu lại tại các tầng khác nhau, kể cả Pháp mà [họ từng] truyền cấp cho con người để tu luyện. Các đệ tử Đại Pháp

Chân Thiện Nhân, thành tựu tâm vũ trụ đích Đại Pháp vi căn bản đích, chằm ma năng khứ truyền, khứ chứng thực ná ta bất thuộc vu Chân Thiện Nhân tâm vũ trụ đích đồng tây ni? Bất yếu vi đạt đáo mục địa tựu bất khảo lự Đại Pháp đệ tử vi thập ma nhi tồn tại. Chân thực cứu độ chúng sinh trung bao quát trước cá nhân tu luyện đề cao đích nhân tố. Vô luận thị cứu độ chúng sinh, cá nhân đề cao, phản bách hại đô thị chứng thực Pháp, tẩu chính nhĩ môn đích lộ tài thị chứng thực Pháp. Dĩ bất yếu bả bách hại đích tà ác hình thức tác vi bất chứng thực Pháp hoà chứng thực bất hảo Pháp đích tá khẩu, kỳ thực cự thể lực an bài đích tà ác bách hại dã thị vi liễu khảo nghiệm nhĩ môn tố phô điểm đích. Tuy nhiên ngã môn bất thừa nhận cự thể lực đích tồn tại dữ an bài, dẫn thị tha tất cánh cán liễu tha môn sơ cán đích. Nhĩ môn tài thị lịch sử giá cá thời kỳ đích chủ giác, đương tiền vô luận tà ác hài thị chính Thần, đô thị vi liễu nhĩ tồn tại đích. Tẩu chính nhĩ môn đích lộ tài thị tối trọng yếu đích. Tối hậu đích thời khắc, tà ác đích nhân tố hội giảm thiểu, hoàn cảnh hội khoan tủng, thể thượng đích hình thể hội hữu biến hoá, yêu cầu nhĩ môn tẩu chính đích lộ vĩnh viễn bất hội biến.

Lý Hồng Chí
2005 niên 9 nguyệt 25 nhật

trong thời kỳ Chính Pháp chính là phải chứng thực Chân Thiện Nhân, lấy việc thành tựu Đại Pháp của vũ trụ mới làm căn bản; lẽ nào lại đi truyền và chứng thực những gì không thuộc về vũ trụ mới Chân Thiện Nhân? Không được [chỉ] vì đạt mục đích mà không suy xét xem đệ tử Đại Pháp vì sao mà tồn tại. Cứu độ chúng sinh một cách chân thực là bao gồm cả nhân tố [đề] đề cao cá nhân tu luyện. Bất kể là cứu độ chúng sinh, đề cao bản thân, [hoặc] phản đối bức hại, thì đó đều là chứng thực Pháp; bước đi thật ngay chính con đường của chư vị mới là chứng thực Pháp. Cũng không được lấy hình thức tà ác của cuộc bức hại làm cái cớ để không chứng thực Pháp hoặc chứng thực Pháp không đạt; thực ra cuộc bức hại tà ác do cự thể lực an bài được dàn trải ra cũng là để khảo nghiệm chư vị. Tuy rằng chúng ta không thừa nhận sự tồn tại và an bài của cự thể lực, nhưng chúng [dù sao đi nữa] đã làm những gì chúng làm. [Chính] chư vị mới là nhân vật chính của thời kỳ lịch sử này; hiện nay, đầu là tà ác hay là chính Thần, [họ] đều tồn tại vì chư vị. Bước đi thật ngay chính trên con đường của mình mới là điều trọng yếu nhất. [Tới] thời khắc cuối cùng, nhân tố tà ác sẽ giảm thiểu, hoàn cảnh sẽ buông lỏng, hình thể trên thế gian sẽ có sự biến hoá; [nhưng] yêu cầu ‘tẩu chính lộ’ đối với chư vị là vĩnh viễn bất biến.

Lý Hồng Chí
25 tháng Chín, 2005

* * * * *

Ghi chú: (các ghi chú là của người dịch, chỉ có tác dụng tham khảo).
Bản tiếng Hán: <http://minghui.ca/mh/articles/2005/9/25/111200.html>.
Bản tiếng Anh: <http://clearwisdom.net/emh/articles/2005/9/26/65354.html>.
Đăng ngày 23-1-2006; bản dịch có thể được chỉnh sửa trong tương lai để sát hơn với nguyên tác.